

Byaluren

VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING

MEDLEMSTIDNING NR 1 • 1996

Vikens kultur- och byaförening

Box 108 260 40 VIKEN

Postgiro 68 79 01 - 9

Styrelse 1995

**Carl-Wilhelm Braun, ordförande,
Kalvlyckevägen 13, tel 23 61 21**

Peter Tamm, vice ordförande	Kyrkbacken 3	tel 23 69 36
Lotta Hördin, sekreterare	Vikens By 863	tel 23 64 20
Yngve Persson, kassör	Malörtsvägen 9	tel 23 81 05
Sara Reuter, ledamot 1)	Strandlyckev. 33	tel 23 75 22
Brita Malmberg, ledamot 2)	Mästerlotsgränd	tel 23 77 66
Bengt Brenå, ledamot 3)	Måsågränd 6	tel 23 73 54
Peter Wingårdh, ledamot	Fyrgatan 13	tel 23 77 13
Sven Lundberg, ledamot	Bovetevägen 14	tel 23 81 91
Gunvor Mårtensson, suppl.	Vångavägen 16	tel 23 65 30
Erik Wikerstål, suppl	Repslagaregr 19	tel 23 81 03

Stiftelser

Paul Jönska Gården
(Skeppargården)

1) Sara Reuter, ordförande

Sjöfartsmuséet
(Vikens Sjöfartsmuseum)

2) Brita Malmberg, ordförande

Sophiamöllan

3) Bengt Brenå, ordförande

**Omslagsbilden: ambassadör Gunnar Jarring och
George Bush (USA:s president 89-93) utanför Vikens
hotell 1971 (hotellet låg mittemot Zermans kiosk).**

Varför Byaluren?

Byaluren är utgiven av Vikens kultur- och byaförening ("Byalaget"). Vi vill tala om vad föreningen med stiftelser gör. Dessutom skall det finnas minst en läsvärd artikel som berör Viken. Vi är särskilt glada för att Gunnar Jarring - vår kända ambassadör och internationella medlare - vill hedra oss med att berätta om sina första skolår. - Fler berättare (muntligen eller skriftligen) om gamla Viken är välkomna att ringa ansvarige utgivaren (tel nedan)!

Namnet *Byaluren* syftar förstås på den gamla lur som särskilt utsedd person blåste i Vikens by för att förkunna vad som i by och rike sig tilldragit haver. Verklighetens lur finns nu förvarad i Vikhagas samlings-sal där den kan beskådas av intresserade.

Om du tycker att byaföreningen behövs i Viken och att *Byaluren* skall komma ut även i fortsättning, hoppas vi att även du som inte är medlem vill stödja oss genom att betala in 100 kr (för hela familjen) på bifogade inbetalningskort. Tillsammans skall vi bevara och utveckla det bästa av Viken.

Ordtävling

Hur många ord kan du få ut ur själva ordet *Byaluren* ?

Det skall var oböjda former av ord som står i SAOL (Svenska Akademiens ordlista), dvs ord med fetstil. Gamla vedertagna skånska ord och uttryck godkännes dessutom. Skriv upp de ord du kommit på i alfabetisk ordning (och ange antalet ord sist) på en lista med namn, adress och telefonnummer.

Lägg listan i ansvarig utgivares postlåda - Sven Lundberg, Bovetevägen 14 - eller posta den till samma adress. Tre vinnare med flest antal godkända ord erhåller ett presentkort till en spirituell monopolbutik. Eller godis...

Byaluren	Ansvarig utgivare:	Sven Lundberg
Bovetevägen 14	260 40 Viken	tel 042-23 81 91

I redaktionen:

C-G Simmons C-W Braun
Peter Tamm Sven Lundberg

Tryckeri: Bergstens Grafiska AB

VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING

Föreningen (förkortad VKB) är en sammanslagning 1993 av **Föreningen Vikens Kulturminnen, Vikens Byalag** och **Vikens Hembygds- och Sjöfartshistoriska förening**.

VKB - eller om det av många vikenbor använda historiska begreppet **Byalaget** tillåtes som arbetsnamn - skall verka för den lokala traditionen, kulturminnen och byns allmänna trivsel och inom de viktiga stiftelserna.

Styrelsen har beslutat att satsa ytterligare på kulturen genom att bilda en särskild **kultursektion** som skall ägna sig enbart åt kulturfrågor. Till kultur-sektorn hör inte endast underhåll av gamla unika gatlykter eller pietetsfull restaurering av äldre gravstenar utan även bevarandet av de för Viken pittoreska **badhytterna** samt katalogiseringen och förvarandet av byns äldre unika handlingar och **dokument**.

En uppgift för byalaget är att hålla viken-traditionerna levande.

Hit hör **Valborgsmässobålet**, firandet av **Nationaldagen den 6 juni** och inte minst **Viken-Weekend** med torgkommers och andra attraktioner nere i hamnen. **Julgranen på Gröna Torg** och **barrens besök hos tomten på**

Sophiamöllan är också uppskattade arrangemang.

Byalaget svarar även för **rumsförmedlingen** i byn och strävar efter en vidareutveckling av **turismen**. Styrelsen bevakar byns intressen i **trafik- och miljöfrågor**. Föreningen är medlem i **Skånes Hembygdsförbund**.

I byalaget verkar dessutom de betydelsefulla **stiftelserna**:

Sophiamöllan är den stiftelse som underhåller och sköter vår ståtliga mölla. Vår mölla hör till Vikens mest iögonfallande turistattraktion - minst lika sevärd inifrån som uppifrån (underbar utsikt).

Paul Jönnska gården (Skeppargården i Viken) vårdar ett intakt sjökaptenshem från 1880-talet i ett hus på Skepparegatan. En stor gammaldags trädgård tillhör kaptensbostaden.

Vikens Sjöfartsmuseum i hamnen visar att Viken varit betydande på segelskeppens tid.

C W Braun
Byfogde.

Min första skola

Av Gunnar Jarring

Gunnar Jarring - vår internationellt kände ambassadör och medlare gör Byaluren äran att humoristiskt berätta om sina första skolår i Rödmosse skola. Gunnar gick två år i Rödmosse skola, 2 år i Lerberget (gick till fots mellan hem och skola), hoppade över en klass, började i kommunala mellanskolan i Åstorp och avslutade realskolestudierna i Höganäs.

Studenten tog Gunnar på Spyken i Lund. Därefter vidtog språkstudier - bl a i arabiska, persiska och turkiska - vilket ledde till en enastående internationell karriär. På Vikens bibliotek kan alla intresserade Vikenbor ta del av Gunnars rika livsöde i flera verkligt välformulerade och läsvärda memoarböcker. Här följer de nyskrivna raderna om en svunnen skolvärld:

Det är 82 år sedan jag började skolan. Jag har fortfarande mycket klara minnesbilder av mina första skolår.

Mor gick med mig till skolan den första dagen, sen fick jag klara mig själv. Kanske det var ett drag av stolthet att hon följde med - att få visa upp den förstfödde av en barnaskara som efter hand blev åtta.

Vi gick hemifrån - hemma var Stubbarps boställe - längs Prästavägen fram till Rågängen, den långa nästan spikraka väg som går från Brännan ut till Täppeshusen. Vi gick österut, passerade toffelmakare Jens Skogs lilla korsvirkeshus - som fortfarande är kvar - och skeppare Nils Jönssons fallfärdiga hus och längre fram Skomakarens hus, där den i dag nedlagda Rödmosse folkskola ligger. Så kom Stabbamöllan på vänster hand, där Nils Möllare med sitt stora skägg just höll på att hissa seglen.

Hela vägen höll jag hårt i min griffeltavla. Den var inköpt hos Ida Petersson i Viken, i hennes butik i hörnet av Bygatan och Repslagaregränd. Griffeltavla och griffel var nybörjarens insignier.

Så var vi framme vid Rödmosse skola, där en ensam småskollärinna undervisade alla sju klasserna samtidigt i en och samma skolsal. Skolan finns kvar fast den nu är i privat ägo och omäändrad till bostadshus.

Lärarinnan hette Agda Emelia Larsson (1887-1967). Hon var född i

Halmstad och kom som nyutexaminerad småskolelärinna till Röd-
mossens skola, där hon förblev hela sitt liv.

Rödmossen liksom Stubbarps allmänning hörde på den tiden till Brunn-
by församling. Brännan däremot till Jonstorp. Det var först 1927 som
alla dessa delar överfördes till Viken.

Innan vi gick in i skolan fick jag en sista förmaning av mor: "Nu bockar
du dig ordentligt för lärarinnan"! Och därmed inträdde jag i den discipli-
nerade värld som var den tidens skola. Bland det första jag fick lära var
att det var förbjudet att spotta på griffeltavlan när det skulle suddas ut.
För utslätning användes hartass eller trasa som man hade med hemifrån.
Fast det fanns de som spottade på hartassen för att få bättre effekt. Vi-
dare var det strängeligen förbjudet att "gnissla" med griffeln på tavlan.
Jag fick lära hur jag skulle hålla den för att undvika gnissel.

Vi satt vid långa träbänkar med fack för griffeltavlan och böcker; bän-
karna var uppställda på båda sidor om en mittgång, där det stod en stor
järnugn som lärarinnan själv skötte under den kalla årstiden.

Utrustningen var spartansk. Längst fram stod en kateder, orgel, kartställ
och en svart tavla på väggen bakom katedern. På ena väggen hängde
ett porträtt av Oscar II, på den andra en bild av polarfararen Andrée
och hans ballong. Oscar II, som såg godmodig ut, var avsedd att inge
respekt för överheten. Vem Andrée var fick vi aldrig veta, men
ballongen var intressant.

Dagen inleddes med den första versen av psalmen "Din klara sol går
åter upp" och avslutades med "Så går en dag än från vår tid". Det
stämde väl överens med den vikt som kristendomsundervisningen till-
mättes. Biblisk historia och Martin Luthers lilla katekes med "Vad är
det?" var obligatoriska läroböcker och de skulle man kunna utantill,
d v s läsa upp de olika delarna utan att se i boken. Det var en övning i
memorering som jag haft stor nytta av senare i mitt liv.

Agda Larsson var mycket mån om att vi skulle lära oss skriva tydligt
och vackert. Övningarna i välskrivning tillhörde den tysta undervis-
ningen, när en annan klass hade muntligt förhör. Den kom när griffel-
tavlestadiet var över och bestod i att skriva olika ordspråk i blå skriv-
häften med linjerade sidor. "Det som gömmes i snö kommer upp i tö"
eller "Bränt barn skyr elden" skulle vi skriva om och om igen tills sidan
var full. Resultatet var gott. Vi fick alla efter hand en snygg handstil.

När vi lärt oss läsa rent, d v s att läsa utan att staka oss kom övningar i
att läsa högt, klart och tydligt. Vi läste ur Folkskolans läsebok, den
gröna boken med omslagstexten "Lyssna till den granens susning vid
vars rot ditt bo är fäst". Det var en spännande bok. Det var från den
som vi fick våra kunskaper i svensk historia med början i den fornnor-
diska gudasagan. De äldre årskurserna läste den gröna boken "tyst" för
att sedan förhöras av lärarinnan. Den mesta delen av naturkunskap kom
också från samma källa, men den livades då och då upp med att
lärarinnan visade stora färgglada bilder av djur och fåglar, från elefanter
till gråsparvar. Det var alltid fantasieggande och bidrog säkert till att
innehållet i Folkskolans läsebok bättre fastnade i minnet.

Geografiundervisningen var begränsad till Sveriges geografi. Den be-
stod i att en stor karta över Sverige hängdes upp på kartstället bredvid
katedern. Sen fick vi i tur och ordning gå fram och peka ut de olika
landskapen och större städerna. Vidare skulle vi kunna räkna upp och
peka ut alla Sveriges älvar och floder från Torne och Muoni älvar längs
den långa kusten ända till Göta älv. När vi kom till Nissan blev det ett
litet uppehåll - det blev några ord om Nissans storhet och förträfflighet.
Agda Larsson var ju född i Halmstad.

Sången var en viktig del av undervisningen. Vi följde en sångbok för
folkskolan som innehöll alla den tidens populära sånger från "Sov du
lilla vide-ung" till "Vårt land, vårt land, vårt fosterland" - det var innan
den kommit att bli Finlands nationalhymn. Sångerna var till innehållet
fosterländska som "Mandom mod och morske män" till den mera senti-
mentala "Hjorden betar och klockan klingar, klockan klingar vid Roines
strand". En annan mycket uppskattad sång var "Den snöiga Nord är vårt
fädernesland" som vi gärna sjöng under alla årets tider.

En annan sång som aldrig gått ur mitt minne är "Krigarn vilar sig i
skog". Jag minns fortfarande

Klippan är hans hårda huvudgård

Sängkamraten är hans goda svärd

Krigarn vilar sig i skog - ofta nog.

Den sista lätt sarkastiska strofen har särskilt fäst sig i mitt minne.

När jag 1958-64 var ambassadör i Washington besökte jag ofta svensk-

amerikanska föreningar på olika håll i USA. Det blev samkväm med kaffedrickning, föredrag - ibland på svenska - och allsång på svenska och engelska. Och där dök den upp, den sång om krigarn som vilar sig i skog, som jag en gång i tiden lärt mig i Rödmosse skola. Jag tror, att det gjorde intryck på församlingen att Sveriges ambassadör i Washington kunde orden till denna sång som de en gång som emigranter tagit med sig från Sverige. "Krigarn" som väl hade sitt ursprung i det indelta infanteriets tid hade tydligen gjort ett lika outplånligt intryck på svensk-amerikanerna som på oss skolbarn i Rödmosse skola.

Till slut några ord om skoldisciplinen. Ordning och reda fick vi lära oss, fast de flesta hade nog med sig dessa två grundläggande begrepp hemifrån. Det skulle vara tyst i klasserna när en annan klass hade undervisning. Fast nog tjuvlyssnade vi. Förseelser beivrades genom ett straffsystem: stå upp i bänken (t ex gnissel med griffeln), stå upp utanför bänken (t ex viskning till bänkkamrat), stå vid dörren, stå utanför dörren, vilket var den hårdaste och mycket sällsynta formen för bestraffning. Jag skulle tro att de var nödvändiga för en stackars lärarinna som skulle undervisa sju klasser samtidigt i samma rum. Då krävdes det ordning och reda. Men mitt bestående minne av mitt möte med Rödmosse skola är att vi styrdes med en bestämd men mycket vänlig hand in i kunskapens värld.

Vikens Sjöfartsmuseum

Interiörbild från Vikens Sjöfartsmuseum

**Öppethållande:
juni-augusti
kl 15-18.**

Övrig tid efter
överenskommelse
med Bengt
Tellström
tel 23 67 20 eller
Brita Malmberg
tel 23 77 66

På västra sidan av hamnen ligger Vikens Sjöfartsmuseum. Muséet har i sina samlingar föremål, litteratur, foton, taylor och modeller som speglar Vikens fiske och sjöfartshistoria.

Muséet anordnar specialutställningar såsom *Sjöräddning förr -94* och *Lotsar i Viken -95* i samband med Viken-Weekend.

Räddningsvagn till höger och en räddningskorg till vänster vid visningen i Vikens hamn

Vikens kyrkor och kapell

Vikens första officiella kyrkobyggnad, **Gråstenskapellet**, låg sedan 1500-talet på Vikens gamla kyrkogård mitt i byn. År 1681 skriver kyrkoherden i Väsby till Consistorium i Lund om "en liden kircke att oppbygge i stället for det gamle forfaldne Capel". Året efter revs kapellet och ersattes sedan med ett **korsvirkeskapell**. Tio år senare uppfördes intill nya kapellet ett Klockehus med en klocka skänkt av greven på Kulla-Gunnarstorp. Klockan med inskriptionen "Soli Deo Gloria" tjänstgör än i dag i nuvarande kyrka som "Lillklocka".

Efter renovering 1708 (bl a en ny altartavla utskuren i trä) fick vikenborna regelbundna gudstjänster förrättade av prästen i Väsby under förutsättning att "Prästvägen" (namnet har vi ju bibehållit på sista sträckan) hölls i färdbart skick och att prästen ärligen skulle tillerkännas "i penningar uti allt 30 daler samt vid silla-, äl- och koljefisket gifva prästen hvad tillbörligt och rätt är". Prästen blev även lovad en lott då det stundade vrak- och bärgarlön.

I *Kongligt Brev 1761* förordnades att Wiken skulle utgöra annex till Väsby med en församlings alla rättigheter och skyldigheter. Korsvirkeskapellet blev den nya församlingens första kyrka med pålaga för kyrkoherden att förrätta 58 gudstjänster per år utan ersättning. Vid visitation av **korsvirkeskyrkan** 1820 påpekades sådana brister att ny kyrka borde byggas. På framställan beviljade Kungl. Maj:t året därpå i nåder: "Kollekt och stambok över hela riket till Wikens Kyrkobyggnad".

Insamlingen gick alltså till vår nuvarande kyrka som över porten har inskrivet på en platta: **Denna kyrka bygd år 1825 under Konung Carl XIV Johans regering**. Men det tog ytterligare ett år innan inredningen var klar och invigning kunde ske av biskop Faxé. Byggkostnaden stannade vid 5.168 riksdaler tack vare att bygdens befolkning ställde upp med dagsverken och ortens bönder med körning av sten och lera. Dessutom togs mycket tillvara vid korsvirkeskyrkans rivning såsom kyrkklockor, altartavla, predikstol, dopfunt, orgel och taktegel. De två meter tjocka murarna av dubbellavad gråsten och lera uppfördes under ledning av en murare Berg.

Vår nuvarande kyrkas tornspira har haft tre olika utseenden. Först en enkel med lågt tak för att sedan 1856 utbytas till "en plåtklädd hög spira

snarlik Väsby". Samtidigt inköptes på församlingsbornas bekostnad en ny Storklocka gjuten av Göteborgs mekaniska verkstad. Klockan bär bl a inskriptionen: "Hör, Gud ännu sin nåd dig bjuder - se templets portar öppnar sig. Kanske härnäst då klockan ljuder - upplåtes grafvens port för dig". Den gamla kyrkans klocka blev "Lillklockan". -År 1878 blev tornspiran ersatt med nuvarande byggd av byggmästare Sven Jönsson i Viken med timmer från Kulla-Gunnarstorps gods. Så har kyrkans senaste version av tornsilhuett varit ett väl synligt landmärke för sjöfarande från norr, väster och söder. Av nuvarande kyrkoinventarier kan nämnas två mässingsljusstakar som härstammar från 1626 och hämtades från Gråstenskapellet. Nattvardskalken med paten bär årtalet 1639 (skänkt av greveparet Rosenkrantz). Kristallkronan stammar från 1731 och en ljuskrona av mässing har inskriptionen 1780.

Som nämnts härstammar altartavla och predikstol (båda tidigt 1700-tal) från korsvirkeskyrkan varifrån även dopfunten (1681 enligt fatet) kommer. Kyrkan har fyra votivskepp: Fregatten Carl XIV - 1831 och Briggen Oscar I - 1845 båda i mittelgången är de äldsta och utförda av sjömän i Viken. - En del äldre föremål är placerade i ett "**Tornmuseum**" (två trappor upp) - bl a en kistbår från 1766 med inskriptionen "I dag mig i morgon dig".

Vikens **tredje kapell** byggdes på nya kyrkogården 1951 avsett för mindre begravningsakter och som bårhus. Kapellet saknade torn och klocka men enligt ett förslag av professor Acking i en utredning från 60-talet blev det en tillbyggnad med en kampanil för två klockor samt vestibul och bisättningsrum med kylutrymme. Storklockan (400 kg) är en donation från Vikens kyrkobrodrakår medan lillklockan (250 kg) bekostades av församlingen. Kapellet blev försett med en piporgel 1977.

Källa: Sven Zerman (en artikel 1990 i förkortad version)

Visning

Ovannämnda föremål, tornmuseum, klockor och den senaste restaureringen av vår 170-åriga kyrka kommer att visas av sakkunnig ledning lördagen den 1 juni kl 14 (kyrkporten) för medlemmar och Vikenbor.

Det händer i Viken under 1996

Datum	Aktiviteter
23 mars	Visning av Golfbanan med klubbhus - kl 14
30 april	Valborgsmässoafton: Tal till Våren, Allsång och Bål nere på stranden norr om hamnen - kl 20
maj	Tennisskola - ring Bengt Åkergren tel 23 66 75
1 juni	Visning av Kyrkan med tornmuseum m m - kl 14
6 juni	Nationaldagen firas med marsch genom byn, musik, sång och uppvisningar. Hamnplan - kl 18
juni	Optimistjollskola: Ring Lars Jansson tel 23 77 22
23-30 juni	Vikenspelen i Tennis
7 juli	Öresundsregattan för jollar
20 juli	Viken-Weekend: Torgmarknad på Hamnplan.
21 juli	Viken-Weekend: Tipsrunda - Sommarkyrka
21 juli	Viken-Weekend: Våffeldag i Paul Jönska Gårdens trädgård
10 augusti	Kräftseglingen

Öppethållande

Turistbyrån (Zermans Eftr)	Sommar: M - L kl 9 - 21. S kl 10-21
Bygatan 27. tel 23 76 76	Vinter: M-To kl 9-20. F-L 9-21. S 10-21
Paul Jönska Gården	15 jun - 15 aug, sön kl 17-19
Skepparegatan 18	(el överensk), tel 23 61 21
Sjöfartsmuseum	
Hamnen tel 23 77 66	7-11 juni - augusti, kl 15 - 18
Sophiamöllan tel 23 66 85	15 juni - 15 augusti kl 11 - 14

✓ Den gamla golfbanan ✓

Golfporten betraktas av många som ett modernt påfund som likt en bacill spridit sig i hela landet under de allra senaste decennierna. Intresset har dock funnits betydligt tidigare men i en starkt begränsad krets. Unikt för vårt land idkade högreståndsfamiljer med Christinelundsgreven i spetsen golf redan i slutet av 1800-talet på en provisorisk bana på Viken-heden mellan de dominanta sanddynerna (Litorinavallen bildad flera tusen år före Kristus) och havet. Kort sagt på golfbanans nuvarande plats. Man hade inte dagens välskötta greener utan nöjde sig i början med att kalka en ring och sätta upp en markeringspinne. Spelarna hade 3-4 klubbor med träskaft och metallhuvud - t ex en niblick motsvarande dagens järnåtta -inköpta i England (Skottland) där man utövade sporten i över ett halvt årtusende.

Först en bit in på 20-talet var man mogen för att organisera sig i en av landets absolut första golfklubbar: **Helsingborgs golfklubb**. Varför den just skulle ha Helsingborg med i namnet kan bero på att stiftarna var högreståndspersoner från staden. Överklassen nyttjade Viken bara för sommarförströelser. Officiellt bildades klubben i Viken 1924 såsom landets femte golfklubb. Endast Falsterbo var före i Skåne. Det är kulturhistoria. Den som har faiblesse för kungligheter kan glädja sig åt att kungahuset med dåvarande **Kronprins Gustav Adolf** som främste representant ofta spelade golf i Viken under sommarhalvåret. Som kuriosita kan noteras att **Prins Sigvard** till och med var så golfbegåvad att han blev klubbens första officiella mästare 1929. (Källa:Lennart Andersson).

Långsamt blev golfporten via medelklassen även en aktivitet för "vanligt" folk. Det började med att bygdens pojkar tjänstgjorde som hjälpredor (caddies) till högreståndsgolfarna mot en liten dusör. Det blev då även tillfälle till att prova på ett och annat golfslag och puttning. Det resulterade så småningom i att hjälpredorna blev bättre än sina välgörare. En caddie och bygdens son blev på äldre dagar hedrande **oldboys-världsmästare: Johnny Andersson** - nu medlem i Mölle Golfklubb.

Själva sträckningen av Vikenbanan har inte förändrats mycket genom åren, Man kan se rester av gamla övergivna utslagsplatser (tees), men greenerna (nio till antalet) som är dyra att framställa har inte rumsterats om i någon större omfattning. - En stor förändring inträffade dock på

Utdrag ur ett protokoll från Wäsby-Viken sockenstämma år 1777:

1:0 Förbinde vi oss samtliga Wäsby och Wikens Församlingars inne-vånare på det kraftigaste ställa oss till underdånig efterrättelse Hans Kongl Majts senare skärpade förbud emot olöflig brännevinbrännande

2.0 Så framt någon ibland oss skulle finnas så förgäten af sin underdåniga pligt, att han, tvärt emot ofvan bemälte Kongl Majts Nådiga Förordning blefve beträdd med olöflig brännevinstillverkning, så vela vi icke hafva något umgänge med en sådan, utan anse honom med föragt såsom en skadelig lem i samhället.. *C-G Simmons har kikad i protokollen*

på 70-talet då ett långhål (par 5) utmed väg 111 fick kortas en slaglängd och ny green läggas längre från vägen. En förlupen golfboll över vägen råkade träffa en bussruta och tände en diskussion om hur säkerheten som i dag är betryggande gentemot 111 - trafikanterna, skulle kunna förbättras. En ny green anlades längre från vägen. Den gamla greenen förvandlades till en övningsplats för puttning och korta inspel. Sommartid kan man från vägen se trängsel på övningsgreenen av golfare som vill förkovra sig.

Om banan är gammal står inte **klubbhusbyggnaden** långt efter. Timrat med vertikalresta stockar hade den ursprungligen halmtak som ersatts med tegelpannor som då och då kvaddas av någon vilsekommen golfboll. En skön i huset infälld altan gör det möjligt för golfare att vederkvicka sig med en kopp termoskaffe med tilltugg efter eller mellan ronderna. Utsikten mot havet är bedårande. Liksom att golfarna ute på banan i dag såväl som fordom kan njuta av kända silhuetter som Vikens kyrka i söder och Kullaberg i norr. Inuti klubbhuset dominerar ett stort härligt samlingsrum helt i trä och friliggande bjälkar under det höga spetsiga taket. Väggen mot havet har tre höga dubbeldörrar som somrardagar öppna kan släppa in sol och ljus. Dessa faciliteter utnyttjades flitigare förr då klubbens medlemmar inte bodde i Viken mer än i undantagsfall (i dag är ju förhållandet tvärtom). Men Vikenbanan besöks gärna av långväga gäster som löser en dagsgreenfee och då även nyttjar de två små omklädningsrummen - ett dam- och ett herrum. Alla uttrycker de sin beundran för den ålderdomliga stilen. **Bättre turist-PR kan Viken inte få!**

Ännu mer gammaldags utseende har det pyttelilla nästan kvadratiska huset av murade stenblock och ett halmtäckt mansardtak vid hål 4:as utslagsplats. Huset är en gång byggt för banpersonalens behov. I dag står det mest som ett kulturminnesmärke som avslöjar att vi står med en av landets absolut äldsta golfbanor i Viken. Det råder ingen tvekan om att **hela Vikens golfbana inte bara byggnader borde K-märkas och skyddas till eftervärlden**, även om den ibland ligger ivägen för de boende inom Svanbäcksområdet på deras väg ner till stranden. En ömsesidig hänsyn råder dock sedan länge mellan golfare och "bankorsare". Förutom att Vikens golfbana är en av landets i särklass äldsta seasidebanor **fyller golfklubben en social mission** genom att många vikenbor såväl gammal som ung regelbundet spelar en och annan rond i den ofta friska luften. Milda vintrar är banan öppen hela året. / *SvenLundberg*

OBS!!! - VISNING - OBS !!!

Vikenbor som är nyfikna på ortens golfbana och byggnader, är välkomna på en visning lördagen den 23 / 3 kl 14.0 (vid P-platsen, Golfbanegränd) då intresserade efteråt kan få följa två duktiga golfares spel på tre hål mot norr - nr 6,7 och 8 - för att få en inblick i varför golfporten blivit så populär i vida kretsar. Som avslutning gives tillfälle för dem som så önskar att få pröva på att putta på övningsgreenen med utlånade klubbor (puttrar).

*Grevinnan Ebba Wachtmeister,
Christinelund golfar på
Vikenbanan år 1898*

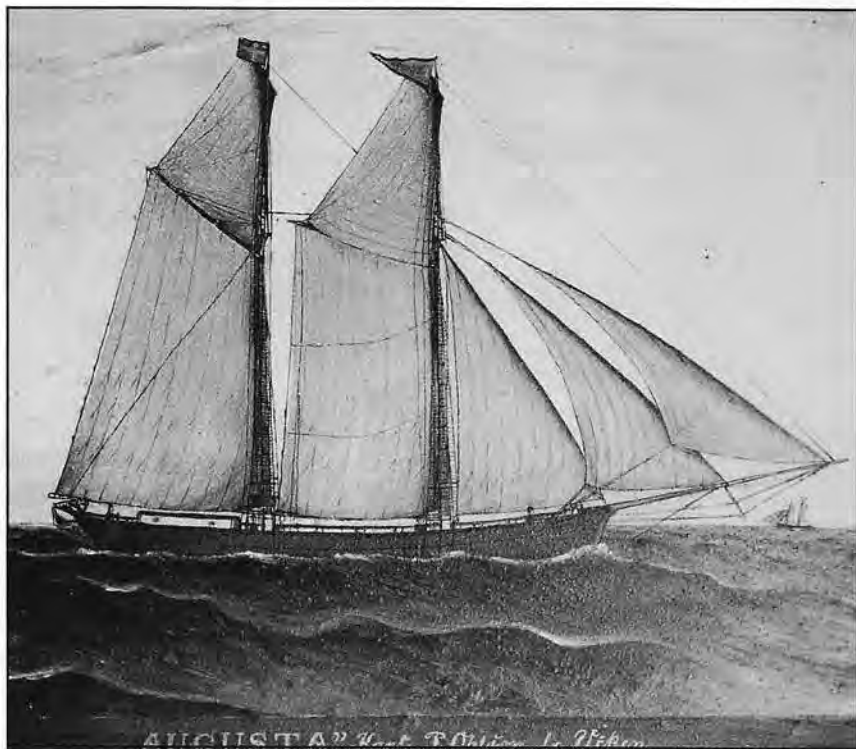

*När klubbhuset i Viken
hade halmtak*

Byaluren

Sidan 16

Skonerten Augusta af Wiken

53,20 ton - int. signal HSVT

Skeppare Petter Olsson (1840-1926)

Skeppare Petter Olsson, Kusten nr 24 (=Lillgården, Fyrgatan 30),
var befälhavare på Augusta 1897-1904